

בני ישראל

אין שור מליבדו
אין יחוד ומיוחד

פרפראות בדרך מוסר על פרשת השבוע

יוצא לאור ע"י עמותת "משנה שלמה" כל הזכויות שמורות

פרשת ויקהל
שבת שקלים
תשפ"ב

גליון 281
נא לשמור על
קדושת הגליון

נא לא לעיין בו בשעת
התפילה וקריאת התורה

בס"ד

לעילוי נשמות

מורי ורבי יצחק ב"ר יעקב יגן
הרה"ק רבי חיים אבישלום ב"ר עזרא
מו"ר אבי ר' דוד שלום ב"ר שלמה דב
ר' זאב ב"ר משה חיים
הרה"ק רבי אליהו ב"ר שלמה אברהם
הרה"ק רבי יוסף בלאך אב"ד ב"ר אברהם
הרה"ק רבי חיים חייקא ב"ר שמואל
הרה"ק רבי יצחק מאיר ב"ר ישראל מגור
הרה"ק רבי יצחק יעקב ב"ר נתן דוב
הרה"ק רבי יצחק ב"ר חנוך העניך מאלעסק
הרה"ק רבי אברהם גרשון ב"ר אפרים
הרה"ק רבי ישראל ב"ר אהרון לויב
הרה"ק רבי אליעזר ליפא ב"ר אלימלך
הרה"ק רבי אהרן ב"ר שמשון
ד"ר גארדאן
תלמיד המגיד - תק"ע
הרה"ק רבי איתמר הכהן מוויקוב
הרה"ק רבי יצחק מקאלוש זיע"א
הרה"ק רבי ישעי' שור ב"ר משה
הרה"ק רבי יוסף שאול ב"ר אריה לייבוש

לקבלת גליון זה למייל שלחו בקשה ל- MISHNA.SHLEMA@gmail.com | לתרומות והקדשות ולהפצה 052-580-2345

"ויקהל משה את כל עדת בני ישראל" (ל"ה, א')

כתב בספר מנחת עני "באן יש ריבוי אחר ריבוי את וכל וקיימא לן אין ריבוי אחר ריבוי אלא למעט ומה בא כאן למעט ויל"פ עפ"מ רז"ל שהערב רב שעשו את העגל משום שה' אמר על השבת כי אות היא בינו ובין בני ישראל והם הערב אינם בכלל האות של שבת ושמרו טינה בלבם ולכן עשו העגל ולכן מרע"ה לא רצה לשתף את הערב רב עם ישראל וזהו המיעוט למעט הערב רב ועוד רצה להקהיל מבני ישראל רק "עדת" שהם ראשי עם כדי שלא

"ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון לה" (ל"ה, ב')

בעניין קדושת השבת כותב בעל ספר חסידים ז"ע "ביום שבת שהוא יום קדושה וצריך שמחה גדולה ובמה משמחו במה שמחשבו בעולמות עליונים בכל המידות בעולם התענוג שהם י"ד עתים דקדושה ולפעמים אינו יכול לדבק את עצמו ב"ד עתים דקדושה שמחוק א"ע בכל כחו ואינו יכול נמצא שאין לו שמחה ואינא בש"ע אדם שיש לו תענוג מסיפורים מותר לו לספר בשבת מפני שהם שמחה ותענוג לו וכו' ומפני מה התירו באמת לספר סיפורים בשבת ע"ש בדרך משל למלך שעשה משתה ושמחה לכל שריו ועבדיו וכו' וצויה ליתן לכ"א שאלתו ובקשתו והיה שם צרוע אחד וביקש שיצוה המלך שיתן לו שתי משפלות של זבל לח וקר בכדי שיתכסה מהם ויתקרב מצרעתו וגערו בו עבדי המלך אמרו לו שוטה הלא אם היית שואל ביום הזה כל מחמדי לב המלך וכל מיני תענוגים שבעולם היו נתנים לך כי כן דת המלך היום ועכ"פ היה לך לבקש מאת המלך שיצוה לרופאים

יקלקלו פעם אחרת ולהבא להתלונן למה אנו רחוקים מן השבת שהיא אות בין ה' ובין ישראל שהרי גם בני ישראל לא הקהיל אותם משה. וכנראה שהערב רב אין להם "עדת" שהם ראשי עם כמו שיש לישראל שכן אנו רואים בספר במדבר לא כתוב מהערב רב שום ראש שבט ורק שבטי ישראל שבטי י-ה מהם היו "ראשים" עכ"ל

לרפאות אותך מצרעתך בשלמות והמלך אמר לעבדיו ליתן לו את אשר בחר כי מאחר שהסכל הזה בחר בדבר מאוס א"כ בוודאי זהו עיקר תענוגו ועידונו ע"כ לא יתן לו יותר משאלתו ובקשתו וכו' והנמשל מובן" ועוד כותב הרב בעניין מה שנאמר לו עלי ואני פורע לענין הוצאות השבת "אמר הקב"ה לו עלי ואני פורע וקשה למה לא יזמין לו הקב"ה להעניי שיהיה לו על סעודת שבת ולא יצטרך ללוות ושיפרע הקב"ה אח"כ אך בדרך צחות והלצה י"ל דזה מיידי בעני שביתו ריקס לגמרי ואין להברכה על מה לשרות ואז אף אם יזמין לו הקב"ה תיכף יהיה מעשה ניסים ממש יש מאין ואין הצדיקים רוצים להנות ממעשה ניסים לכך אומר לו הקב"ה לעת עתה ללוות וכבר ארז"ל האוסר הנאה מתבירו פורע את חובו אי"כ מצינו שפריעת חוב אינה הנאה וע"כ כשיפרע הקב"ה את חובו ע"י מעשה ניסים אין זו הנאה ממעשה ניסים

"מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב" (ל"ה, ל"ה)

בפרשתנו אנו מוצאים שהתורה אומרת כי הקב"ה מילא את בוני המשכן בחכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ואילו בפרשת פקודי נאמר על אהליאב בן אחיסמך "ואתו אֶהְלִיאָב בֶּן אַחִיסְמֶךָ לְמִשְׁחֵי הַחֹרֶשׁ וְחֹשֶׁב" (ל"ה, א') ומשמע שהחרש וחשב הולך במיוחד על אהליאב בן אחיסמך ונשאלת השאלה מה באה התורה לרמוז לנו בכך בעבודת ה'. ידוע שכאשר אדם רוצה להתקדם במעלות עבודת ה' הוא צריך קודם לתקן דברים בסיסיים ואח"כ להתקדם הלאה והם ענווה שמירת הלשון ושמירת הברית שעל כן נקראת יסוד היות שעל היסודות הנ"ל אדם יכול לבנות את שאר קומתו הרוחנית ואם אדם יש בו מדברים נעלים אלו הוא יכול להמשיך הלאה למעלות נעלות יותר וידוע שהמשכן מסמל את האדם עצמו כנודע וכן מוצאים בראשי בוני המשכן רמוזים מידות אלו שכן בצלאל בן אורי נרמזת הענווה כמו האדם הנמצא בצל ולא במרכז כי הוא מחביא את עצמו בענוותנותו וכן אצל אהליאב בן אחיסמך נכתב חרש וחושב וידוע שחרש בלשון המשנה היינו שאינו שומע ואינו מדבר ולכאורה ישנה סתירה כי בכל מקום חרש נחשב האדם בלי דעת שאין לו

יכולת לחשוב אז כיצד נכתב על אהליאב חרש וחושב אלא הדבר בא לרמוז לענ"ד לאדם שאינו שומע לשון הרע ולא מוציא בפיו לשון הרע אזי ע"כ כך הוא גם שומר ברית כי ברית הלשון וברית המעור קשורים יחד אזי אדם כזה מחשבתו היא מיוחדת עד כי צריך להזכירו באופן מיוחד כי הוא חושב מחשבות ובכל מחשבותיו הוא דבוק בקב"ה וזה ענין הקדושה שאדם צריך לשמור על לשונו ובריתו ואם יש לו גם ענווה אז יעלה מעלה מעלה במעלות הקדושה והטהרה ויעלה למדרגות רוחניות גבוהות מאד והקב"ה יהיה בעזרו להוסיף לו עוד רוח עצה וגבורה משמים וניתן למצוא רמז לדברים בשמו של אהליאב שכן נקרא בן אחיסמך כלומר אח לסמך שכן סמך היא אות סגורה מכל הכיוונים לרמוז שכלום לא נכנס אליה וכלום לא יוצא כמו שהסברנו לעיל היינו ששומר על מה שיוצא מפיו וכן מקפיד על מה שנכנס וכן אנו מוצאים שאבי שושלת בני דן היה חושם בן דן שגם הוא היה חרש כמוכא בגמרא אך בסוף ממנו יצא השבט הכי גדול בעם ישראל ועל כן נכתב בסמוך לשמו של אהליאב בן אחיסמך חרש וחשב בדווקא

לקבלת שתי משניות מבארות בוואצ' יש ללחוץ על הקישור
<https://chat.whatsapp.com/K54bfwq7UQDMfRPFaHvqr>

לקבלת לימוד נ"ך יומי בוואצ' יש ללחוץ על הקישור
<https://chat.whatsapp.com/LChd0cDBzEd7z5SOI3Crme>

לקבלה במייל יש לשלוח בקשה למייל
mishna.shlema@gmail.com
שבת שקלים

ידוע שענין ארבע הפרשיות הוא לתקן את עצמו ולהכין לנו כלי לקבל את ההשפעות הטובות של חג הפסח. ניתן לרמוז בס"ד בשמם של הפרשיות את התהליך אותו צריך האדם לעבור כדי לזכות באור השפע של חג הפסח **שקלים** – בתחילה האדם צריך לשקול בדעתו את מעשיו ולעשות חשבון נפש את מה הוא צריך לתקן **זכור** – אחרי קבלת ההחלטה הטובה צריך ראשית למחות ולסלק את הרע מקרבנו וזהו מחיית עמלק בחינת סור מרע

פרה – שענינה ניקיון וטהרה כמו שכתוב תבוא פרה ותקנה צואת בנה כיוון שאדם הוציא את הרע מתוכו צריך לעשות ניקיון יסודי ולשרש אחרי הרע שבקרב, משל למה הדבר דומה לבגדים המלוכלכים בבוץ אזי קודם מוציאים את הבוץ הגדול והמגושם ולאחר מכן מכניסים את הבגד למכונת הכביסה לניקיון יסודי יותר **החודש** – שענינו פתיחת דף חדש והתחדשות שאחרי שאדם ניקה עצמו ופתח דף חדש יכול הוא להתחיל להכניס לתוכו דברים טובים שהם תורה ומצוות

בהתחזקות רב לכל לבוא לידי נפילה ר"ל ולידע בנפשו שיוכל עוד לשוב בתשובה שלימה ולהיות אהוב וקרוב ונחמד ויודי, עי"ז יראה כי כל העצבות והנפילה שהי' לו עד עתה היא עצת יצה"ר להפילו לבור שחת ח"ו, לבל יהיה נחשב בעיניו עבודתו להשי"י, הן בתורה והן בתפילה ומע"ט, וזה הכל הי' בחי' עמלק אשר קרן, שהוא מקרר לכ"א מעבודתו וכדורתו חו"ל (מדת תצא ט) שורק מילות כלפי מעלה, שמודיע לכ"א גודל חטאו בזה החטא המר שאין לו עצה ומברח ומנוט ואין לו תשובה על חטא הזה ח"ו עד שמקררו ומביאו לעצבות ומפילו לבאר שחת ח"ו וכשידע זאת בידיעה אמיתית אז הוא מחזק א"ע ובא לטהר א"ע, ומבקש רחמים מבעל הרחמים שמייעי לכל הבא לטהר, שיהי' גם בעזרו שיוכל לטהר א"ע ושיוכה עוד ללב טהור, ובמאמר דוד הע"ה (תהלים נ"א, י"ב) לב טהור ברא לי אלוקים, היינו לזכות לטהרת אפר פרה בבנין בית המקדש בב"א ועתה בקריאת הפרשה הזאת ואח"כ לזכות לרוח נכון חדש בקרבי והוא ע"י קריאת פ' החודש הזה לכם" עכ"ל

ואולי ניתן גם לרמוז שבד"כ פרשת החודש נקראת בפרשיות ויקהל פקודי בהם קוראים על בניית המשכן וכליו המורים לנו על בניית המקדש הפרטי שיש על האדם לבנות אצל כל אחד בחינת ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם כך האדם אחרי שזוכה לעשות את כל התהליך וזכה לקבל את אורו של חג הפסח חג הגאולה הכללי והפרטי בחינת ושכנתי בתוכם ולאחר זמן ראינו כי ברוב חסדיו של הקב"ה זכינו לכוון לדברי בעל ישמח ישראל מאלכסנדר ז"ע וכך כתב "ואולי הרמז זה יתנו כל העובר על הפקודים (שמות ל"ג) היינו אפילו ח"ו אם עבר על "כל" היינו שחטא ח"ו במדת יסוד שנקרא כל ועי"ז הוא עובר על הפקודים היינו שמסמא ומחשיך את אור עיניו שאינו רואה כל המצות ומע"ט כראוי ועובר עליהם בדרך מקרה וארעי, אעפ"כ בכח האש יוכל לשרוף גם את המסכים והמבדילים מזה ולתקן הכל ולשוב לשרשו ופ' שקלים הוא שבת ראשונה מארבע פרשיות שהוא הכנה לקבלת התורה ברצון ואח"כ לזכות לקדושת החג הפסח הבע"ל שאם יזכה אדם לדעת זה ע"י קריאת הפרשה הזאת ולהתעורר א"ע ולחזק א"ע

משנת הצדיק - הרה"ק חכם סלמן חוגי עבודי זצוק"ל זי"ע - כ"ה אדר א'

חכם סלמאן חוגי נולד בבגדאד. למד בתלמוד תורה 'מרש תלמוד תורה' ובישיבת מדרש בית זלכה. כדי להימנע מגיוס לצבא העות'מאני במלחמת העולם הראשונה נמלט בשנת 1916 עם הרב משה יהושע לבצרה שם התארחו בבית הרב המקומי יחזקאל ששון. בתקופה זו ייסד את ישיבת "עזרא הסופר" בכפר שבו נקבר עזרא הסופר. בסיום המלחמה חזר לבגדאד והחל לשמש כראש ישיבת תומכי תורה וגם מסר שיעורים במדרש בית זלכה. בשנת תרפ"ג נבחר לשמש כחבר הוועד הרוחני וחבר בית הדין בבגדאד. בשנת 1928 מונה לאב בית הדין בבגדאד ובשנת תשי"ז החל לשמש כרבה הראשי של בגדאד וראש בית הדין לערעורים. בשנת 1951 עלה לישראל ונשלח לעבוד בנטיעת עצים בקרן קיימת. אחד ממכריו שראה זאת דאג לפרסם את שמו, ובחודש שבט תשי"ב הוא מונה לדיין בבית הדין בפתח תקווה ואח"כ מונה לאב בית דין בירושלים בהמשך החל לשמש כנציג של מועצת הרבנות הראשית בוועדה לבחירת הרבנים הראשיים והתפטר ממנה יחד עם מספר נציגים נוספים לאחר שעמדו לא התקבלה ופנה לבג"ץ נגד החלטות שהתקבלו לאחר מכן. בשנת תשכ"ד החל לשמש כחבר מועצת הרבנות הראשית, ובשנת תשכ"ה התמנה לבית הדין הרבני הגדול לערעורים. חכם עבודי מסר שיעורים בבית הכנסת "אוהל רחל" שבשכונת רוחמה. הרב סלמאן חוגי עבודי הלך לעולמו בכ"ה באדר א' תשל"ג ונקבר בהר הזיתים. על פגוש מופלא בין מרן הרב עובדיה יוסף לחכם סלמאן חוגי עבודי מסופר כי כשהיה הילד עובדיה יוסף בן עשר נאלץ אביו לנסוע לעיראק והוא לקח עמו את בנו המופלא. בהיותם בעיר בגדד נכנסו אל בית המדרש המפורסם "מדרש בית זלכה" בו למדו כל גאוני צדיקי העיר. בואו של הילד הירושלמי עורר עניין רב מאחר והוא כבר למד גמרא, בעוד מנהג בבל היה ללמוד ראשית את כל התנ"ך ורק אז החלו בלימוד הגמרא. האב"ד וראש הישיבה, הגאון רבי סלמן חוגי עבודי שהיה הרב הראשי של בגדד, ביקש מהילד לחזור על תלמודו והוא חזר על פרק אלו מציאות והמפקיד למול עיניהם הנדהמות של הנוכחים. באותו מעמד שחו רבני הישיבה לאביו, כי עתיד בנו לגדול ולהאיר את עיניהם של ישראל בתורתו, וראש הישיבה והאב"ד הוסיף ואמר, כי מובטח הוא בו שיגדל להיות פוסק הדור. לימים כשעלה רבי סלמן לארץ הקודש נשלח לעבוד בקרן קיימת בנטיעת עצים. באחד הימים ראה אותו אחד החכמים ומיד מינו אותו כדיין וכל התלמידי חכמים ששמעו את גדולתו התקבצו לערוך לו קבלת פנים. באותו מעמד השתתף גם הגר"ע יוסף, לאחר שפלטו ביניהם בפילפול אדירייתא הציג את עצמו בפני רבי סלמן כאותו נער שחזר באחונו על דפי הגמרא ורבי סלמן נענה ואמר "ידעתי, ידעתי, כעת רואה אני את מה שניבאתי". באותה תקופה בגלל גלי העלייה האדירים לא הצליח רבי סלמן למצוא קורת גג של ממש לראשו, אז רבינו מרן הרב עובדיה זצ"ל הזמין אותו לבוא ולהתארח בביתו עד אשר יסדרו כדבעי. שמונה חודשים התארחו הרב עבודי ובני משפחתו בבית הגר"ע יוסף אשר שש על זכות זו ככל כל הון וכל העת השתעשע עם אורחו הגדול בדברי תורה. מסופר כי בתקופה בה עלה חכם סלמאן חוגי עבודי זצ"ל לארץ היה הראשון לציון הרב יצחק נסים זצ"ל רב ראשי לישראל. הרב נסים הכיר את מעלתו של חכם סלמאן חוגי ורצה למנותו לאב בית דין. תחילה מינה אותו להיות אב בית דין בפתח תקווה ואח"כ העביר אותו לירושלים. כשבא לירושלים ביקש הרב צבי פסח פראנק זצ"ל שהיה הרב הראשי לירושלים לבחון אותו, הרב סלמאן חוגי עבודי ידע את כל נושאי הכלים על אבן העזר וכל ש"ך על חושן משפט כמי שמונחים הדברים בכף ידו אבל קצות החושן ונתיבות המשפט לא ידע שכן בבגדד לא היו בידם ספרים אלו. שאל חכם עבודי את הרב מרדכי אליהו מה סוג השאלות ששואלים פה בארץ ישראל, קצות ונתיבות השיב לו הרב אליהו. הביט חכם עבודי רבב אליהו בפנים נמוהות ושאל מה זה קצות ונתיבות? הרב אליהו נתן לחכם חוגי מספר דוגמאות מדבריות הקצות וכמה קושיות של הנתיבות וכשהלך להיבחן שאל אותו הרב פראנק בין היתר על הקצות והנתיבות שהרב אליהו דיבר איתו עליהם, כששאל הרב פראנק שאלה מקצות ונתיבות שלא דיברו עליו הרהר הרב סלמאן חוגי עבודי רגע קט וענה לו זה ש"ך ערוך השיב לו הרב פראנק והרי יש קצות נגד זה השיב לו חכם עבודי לא יכול להיות יש ש"ך אראה לך אותו וכך אכן עשה כשראה הרב פראנק את בקיאותו התפעל מאד והתקשר לרב יצחק נסים ואמר הרב סלמאן חוגי עבודי למדן גדול עוד מסופר שפעם בא לפני חכם בן ציון אבא שאול ז"ע תלמיד עם רשימת שאלות בהלכה, החל מרצה שאלותיו בזה אחר זה, ורבינו עונה: מותר, אסור. נותרו שאלות שחשש להתיר, אמר: "בבית הכנסת 'עזרא הסופר', יושב חכם סלמאן חוגי עבודי - מגאונים בבל ו'אב בית הדין הגדול' בירושלים - שאל אותו והודיעני מה ענה. בירר התלמיד באיזו שעה מגיע. אמר: בשעה שתיים פותח בשיעורו, אפשר לשאול אותו בין אחת לשתיים. כבואו ראה אדם מבוגר מנקה את הספסלים.מה רוצה, נשאל, את חכם עבודי השיב, טוב, מה רוצה, שאל שוב. הבין שמדובר בו. שאל, ועל כל שאלה, ענה מותר, מותר, תוך כדי ניקיון בית הכנסת. במורת רוח יצא, אף לא חשב לחזור ולהודיע לרבינו מה השיב. למחרת, קראו רבינו: נו, מה השיבך חכם סלמאן התלמיד סיפר דברים כהווייתו: "הוא השיב מהר כלאחר יד, כיצד אסמוך על הוראתו, ורבינו נחרד, ונזף בו: מה עולה בדעתך דע לך שהוא גאון עולם, בקי עצום בכל ספרי הפוסקים כשענה לך 'מותר', העביר בראשו עשרות מראי מקומות מש"ס ופוסקים, ראשונים ואחרונים..."

דובב שפתי ישנים - ליקוטים מספרים שפחות מוכרים

פרדס יוסף - הרה"ק רבי יוסף ב"ר משה יהודה פאצאנאווסקי זצוק"ל זי"ע

"קָחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַה' פֶּלַע נְדִיב לְבוֹ יִבְיֶאֱהָ אֶת תְּרוּמַת ה' זֶהָב וְכֶסֶף וְנִחְשֵׁת" (ל"ה, ה')

עיקר מצווה אם נותן גם בשעה שדוחקו לו וזה קחו 'מאתכם' גם בעת שעליכם לקמץ מצרכיכם כי אם רק נותן בעת שאוצרותיו מלאים זאת לא נקרא מאתכם וז"פ בב"ב ד"י שאלו לשלמה עד היכן כוח של צדקה א"ל כבר פירש אבא פזר נתן לאבינונים בזמן שלמה שאין כסף וזהב נחשב לכלום לא יכלו לדעת כוח של צדקה ורק בימי דוד שארץ ישראל נתדלדלה ע"י מלחמות הרבות שהיו בימיו והעם סבל מרעב אז היה גדול כוח של צדקה

"וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּמִחְנֶה לְאָמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אֵל יַעֲשׂוּ עוֹד מִלֵּאכָה לְתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּפְּלֵא הָעָם מִהֲבִיָּא" (ל"ו, ו')

ובשם החידושי הר"מ ז"ל ראינו דלכאור"ל למה הכריזו מה יזיק אם יביאו אף הטעם דאם נשאר זהב או שאר חפץ יהי' לבם נשבר ויתעצבו שמוא שלו נשאר ואין לו חלק במשכן ולכן העבירו קול שלא להביא עוד וזה פי' דים והותר אף שהי' מותרות רק שנעשה נס שהי' דים ונכנסו ג"כ למלאכת הקודש. עוד ראינו מ"ש והותר לרמז שמידת נתיבות נותרה בבני' לדורות כיבמות ע"ג ח' סימנים בישראל כו' וסימן 'גבר עלינו חסדו' גבר' ר"ת גומלי' חסדים ביישנים רחמנים וז"ש בתהילים (קכ"ח ד') "נהנה כי כן יבורך גבר ירא ה'" אימתי יבורך האדם להיות ע' שנה כמניין 'כן' 'גבר' אם יהיו לו ג' מידות וזה 'כי יעקב בחר לו יי-ה' בח"ר ר"ת ביישנים' חסני'ם רחמני'ם

סגולה לפרנסה - שמירת שבת

"שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לְכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שְׁבוּתָן לַה'" (ל"ה, ב')

כתב הרב יצחק חי בזכוכזה ז"ע בספרו לחם לפי הטף "הטעם שאנו אומרים בשבת זה לזה שבת שלום משא"כ בכל מועדי ה' שאנו אומרים מועד טוב ומבורך או יוש' מבורך ואין מזכירין השלום משום שהנשמה והגוף הם מתנגדים ול"ז כי הנשמה לא תחפץ בשום אכילה ושתיה או בשום תענוג מהכלי העוה"ז רק בדברים רוחניים תלמוד תורה ומצוות ומעשים טובים וסיגופים ותעניות לנקות אותה מחלאת החטאים והעוונות והגוף להיפך הוא להט את המאכלות והמשאתאות והתענוגים וע"כ בכל ימות השנה הם מריבים וע"ז שביום שיש בו אכילה ושתיה ותענוג הגוף מתענג והנשמה מצטערת וביום שיש בו תענית הנשמה מתענגת והגוף מצטרר משא"כ ביום השבת הנשמה מביאה וכל תענוגיה הם קודש ובה גם הנשמה יש לה נחת רוח ושניהם הגוף והנשמה הם בשמחה ובשלום, על כן קראו ליום ההוא שבת שלום לאמור שלום הוא בין הגוף והנשמה ה')